

det ærede Medlem, som nu talte, opmærksom paa, at den Byrde, som paahvilede Viborg Amt, og hvorfor det ogsaa bliver frit ved dette Magelæg, er directe at udrede hele Udgiften ved den nye Landevei, som vilde være en Udgift af omtrent 10,000 Rd. Det gaaer ind under dets Forpligtelse til at udrede en Trediedeel. Hvad Spørgsmaalet om Expropriationssummens Fastsettelse ved Taxation angaaer, da maa jeg rigtignok tilstaae, at den ærede Ministers Svar paa mit Spørgsmaal ikke kan være mig tilfredsstillende. Det forekommer mig dog, at, naar man staaer ligeoverfor en ganske enkelt bestemt privat Mand, er det noget Egent at sige, at det vil være mere convenabelt, at der ingen Appel kan finde Sted i Sagen. Det synes mig dog er noget haardt ligeoverfor denne Mand at sige, at, da Gjensstanden ikke er af nogen stor Betydning, skal han renoncere paa Retten til Appel: det kan man sige fra Statens Side, idet Spørgsmaalet vistnok overfor den hele Udgift til Foranstaltningen ikke vil have stor Betydning for det Offentlige; men for den enkelte private Mand kan Sagen være af ikke saa liden Betydning, og saa, fordi det conuenerer bedre ikke at have Appel, at nægte ham Retten til Appel, hvad ellers vor Lovgivning aldrig gjør, naar den ikke har indsat en ganske særlig Institution, som skal bestemme Værdien, det synes mig er en noget stærk Fremgangsmaade. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den høitærede Finantsministers nærmere Derveielse, om han dog maatte ikke til 3die Behandling vilde stille et Ændringsforslag om, at Ordene i § 2: „uden Afgang til Dverfshøj“ skulle udgaae.

L. C. Nyholm: Jeg maa ligesom den sidste ærede Taler erklære, at den høitærede Ministers Svar ikke har tilfredsillet mig. — Han indrømmede, at man ikke havde forhandlet med Cieren af Hovedgaardens Høitæret angaaende Spørgsmaalet om Dverfshøj. Det forekommer mig, at da denne er en væsentlig Part i Sagen, og paa en Maade den lidende Part, idet han berøves en Deel af sin Eiendom, burde man dog have forhandlet med ham for at erfare, om han ønskede sig

denne Udvei til en yderligere Afgjørelse af Sagen, eller ikke. Jeg kan med Hensyn til Pengespørgsmaalet, som det for Cierens Vedkommende dreier sig om, oplyse, at de omhandlede Færgesteder for omtrent 5 Aar siden ere overdragne til ham efter en Familie-Taxation. Han blev nemlig da gift med en Datter af den forrige, kort forinden afdøde Cier af Høitæret. — Ved dette Giftemaal overtog han denne Gaard samt de underliggende Færgesteder, og der blev sat en særskilt Værdi ogsaa paa sidstnævnte Deel af Eiendommen. Det maa vel nu indrømmes, at en Eiendom under slige Forhold i Reglen ikke vurderes høiere, end den virkelig er værd; jeg kan i alt Fald forsikre, at det ikke har været Meningen at gjøre dette her. Ivertimod troer jeg ganske bestemt, at man har ansat Eiendommen saa lavt, som det uden at træde Medarvingernes Interesse for nær var muligt. — Ifølge den Vurdering, som altsaa foretoges, bleve Færgestederne overlade ham for en Sum af 31,000 eller 31,500 Rd., og da Grundlaget for Vurderingen, Kornpriserne, ikke ere lavere nu end for 5 Aar siden, kan det neppe antages, at Værdien er mindre nu end dengang. — En nedsat Commission har jo rigtignok formeent, at Værdien kun androg 25,000 Rd.; men Medlemmerne af denne Commission, selv om nogle af dem vare fra Mors, have vel neppe kjendt Forholdene nøie nok til sikkert at kunne bedømme Værdien. — Jeg skal her i Anledning af den høitærede Finantsministers Ytring om, at man maatte kunne tage uwillige Mænd fra selve Egnen, henstille, om dette er rigtig; thi naar en væsentlig Deel af Udgiften skal afholdes af Egnens Hartkornbesiddere, kan vel neppe nogen af disse i den her omhandlede Betydning ansees for uwillig. — Jeg skal derfor ganske slutte mig til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, i hans Anmodning om, at den høitærede Finantsminister til 3die Behandling vilde fremkomme med et Ændringsforslag, sigtende til, at Cieren af Høitæret i fornødent Fald kan forlange Dvertaxation. — Forøvrigt maa jeg paa det Barmeste anbefale Lovforslaget, som vil være af største Betydning for Egnen. — Jeg skal ikke spille Liden med